

Hörsne, f. d. sn, Hörsne med Bara sn,
Gott. n. kd., Gott. l.

Från 1700-talet finns stavningen Hörsnö.
På kyrkoherde Rundbergs gravsten
på Hörsne kyrkogård står Hörsne (1865).

Prickarna över o kan naturligtvis ha
försvunnit. Min far, ej gottlänning, minns
en äldre man, nu död sen 15 år tillbaka, som
hade uttalet hä ξ ne. Forts.

Jnger Eriksson 1959.